

ХРАМ НА ЗАМКОВІЙ ГОРІ

Костянтин Єсфименко,
голова Благодійного фонду

- Збудувати за життя храм - це велика відповідальність перед людьми і, разом із тим, світле завдання, духовна місія, адже відроджуємо ту церкву на Замковій горі, від якої пішла назва нашого славного міста.

До кінця літа поставили за мету завершити загальнобудівельні роботи, а з осені приступити до облаштування церкви Св. Вмч. Георгія Победоносця та почати роботи з благоустрою дитинця Білої Церкви.

Я глибоко переконаний: ми не просто відбудовуємо стародавній храм, ми відроджуємо Надію, бо впевнені: ця церква допоможе багатьом білоцерківцям, які вмюють щиро прощати винуватцям своїм, люблять ближнього свого, працюють на благо міста й держави та незламно вірять у добро!

Олександр Розуменко,
представник Благодійного фонду Костянтина Єсфименка

- У мене, як у корінного білоцерківця, ще з дитинства виникало запитання: а де той храм, від якого пішла назва нашого прекрасного міста над Руссю? І сьогоднішня відбудова православного храму на Замковій горі - це знакова подія для Білої Церкви.

Зараз ведуться покрівельні роботи, штукатуряться стіни - як зовнішні, так і внутрішні; влаштовується відмостка навколо будівлі храму та основа під гранітну бруківку; завершуються роботи щодо водовідведення та електрифікації новобудови; інтенсивно ведуться внутрішні роботи в приміщенні цокольного поверху храму, зокрема зачистка плінфи та покриття ґрунтовним лаком, що допоможе плінфі довше зберігатися і надасть підвалу старовинного вигляду. Заштукатурені зовнішні стіни вже готові до фарбування в білий колір. Крім того, змурований так званий «стакан» - місце під купол. Отож відбудовується храм XII-XIII ст., але за сучасними технологіями та з використанням сучасних матеріалів.

Підходить до завершення штукатурка стін, споруджено місце під купол, виготовляються вікна і двері - ото ж загальнобудівельні роботи на фінішній прямій

Архітектурний тандем на Замковій горі

До алтарної сторони храму - завжди особливе ставлення

Геннадій Дзегур,
заступник міського голови

- Перш за все для міста й особисто для мене - це відродження історичної справедливості. Адже Біла Церква існує, а білого храму, який освятив наше місто своєю назвою, - на жаль, немає. Точніше сказати - не було.

Нічого святішого для людини, ніж Віра, не існує. Віра, за яку гинули наші предки і яка надихала їх на святі перемоги й звершення. Тому храм, відбудова якого триває на Замковій горі, - це не лише відродження історії, а в першу чергу - відродження духовності.

Я вже знаю, що Благодійний фонд Костянтина Єсфименка до 981-ої річниці з дня заснування Білої Церкви робить для мешканців і гостей міста подарунок із подарунків: завершує на Замковій горі загальнобудівельні роботи щодо спорудження символу міста над Руссю - храму Святого Георгія Победоносця. І хоч попереду ще роботи з благоустрою, але тоді вже кожен вірянин зможе молитися в цьому храмі за своїх дітей і внуків, а отже, за майбутнє Білої Церкви.

В'ячеслав Міщенко, архітектор

- Із часів прийняття Київською Руссю християнства існує така традиція: як тільки закладалося нове місто - в першу чергу на території дитинця споруджувався храм. У Юр'єві на час його заснування було невелике компактне поселення, але віра тут була дуже сильною, а духовенство активним і досить впливовим. Як можна забути, що тут була одна з перших єпархій Київської держави - єпархія Св. Георгія на Русі? Отож якщо Всевишній ще тоді благословив це місце під храм (а він був - це підтвердили розкопки!), то як ми можемо змиритися з тим, що його немає в XXI столітті? Та, власне, він уже є! І відбудований за архітектурними традиціями, які існували в XII-XIII столітті - а це була тоді не тільки культова споруда, а й оборонна. Нехай захистить вона нас від горя і лихоліття, від байдужості і зла, від зради і духовного митарства!